

Het was de eerste keer in 15 jaar dat er een plan op tafel kwam waarvan ik denk dat het kans van slagen heeft

Natuurgras versus kunstgras

In discussies over kunstgras hoor je weleens dat je kunstgras en natuurgras niet met elkaar kunt vergelijken. Dat zou hetzelfde zijn als het vergelijken van appels en peren. Onvergelijkbare grootheden, dus. Onzin natuurlijk! Kunstgras en natuurgras worden allebei gebruikt om een voetbalwedstrijd op te spelen en worden doorgaans allebei betaald met publiek geld, dus met uw en mijn belastingcentjes. In het algemeen kun je zeggen dat kunstgras de afgelopen jaren sterk de overhand heeft gekregen ten opzichte van natuurgras. Ik heb zo geen exacte cijfers paraat, maar volgens mij waren er toen ik dit vakblad begon rond de 9000 natuurgrasvoetbalvelden in Nederland. Inmiddels zijn dat er nog maar ongeveer 4500, oftewel een halvering in de 15 jaar dat dit vakblad wordt uitgegeven. Dit aantal zou nog veel groter zijn als er niet overal in Nederland kleine Gallische dorpjes zouden zijn met natuurgrasfanaten die er een eer in scheppen om hun natuurgrasvelden zo goed mogelijk bij te houden.

Vorige week heb ik weer zo'n Gallisch dorpje bezocht, om precies te zijn Bergen op Zoom. Het mooie van dat interview met de grasfanaten die ik hier aantrof, was dat dit eigenlijk de eerste keer in 15 jaar was dat er een plan op tafel kwam – ze noemen het zelf een concept – waarvan ik denk dat het kans van slagen heeft. Het idee valt vooral op door zijn geniale eenvoud: 'Behandel een gemeentelijk veld exact hetzelfde als een betaaldvoetbalveld door gebruik te maken veldbeemddominante graszoden. Zo'n zode is – dat weten we allemaal – tien keer zo sterk als een *hurry-up* gezaaide grasmat die alleen bestaat uit Engels raaigras en een verwaald procentje veldbeemd. Het veld dat ik in Bergen op Zoom bezocht, zou tegen de 1000 uren bespeling achter de rug hebben. Theoretisch kan een kunstgrasveld meer uren maken, maar in de praktijk denk ik dat dat bijna nooit gebeurt.

Theoretisch kan een kunstgrasveld meer dan 1000 uren bespeling hebben, maar in de praktijk denk ik dat dat bijna nooit gebeurt

Mijn oproep in deze column is tweeledig. Aan de ene kant, richting gemeenten: kijk eens goed naar dit idee! Volgens mij kun je op deze manier een veld bouwen dat qua klimaat et cetera te prefereren is boven een kunstgrasveld. Het kan ongeveer hetzelfde aantal uren bespeling aan en is tegelijkertijd ook nog eens concurrerend op het gebied van prijs. Maar ik denk ook dat de industrie nog wat werk te verrichten heeft. Zoals het plan wordt aangevlogen, is het nog te vrijblijvend. Ik denk dat het succes van kunstgras ons heeft geleerd dat een concept veel meer kans van slagen heeft als je er echt een concept van maakt en dus precies vastlegt wat het idee inhoudt. Je moet bijvoorbeeld de kwaliteit via externe partijen borgen. Ik denk dat gemeenten dan best bereid zijn om de forse meerprijs te betalen van veldbeemddominante matten ten opzichte van traditioneel Engels raaigras.

Hein van Iersel
Hoofdredacteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!